ละเว้นการฆ่า

เมตตาช่วยเหลือปกป้องชีวิต

戒殺與護生

ป.นาคะเสถียร แปล

"รัศมีธรรม" เรียบเรียง

ขอมอบแด่

....

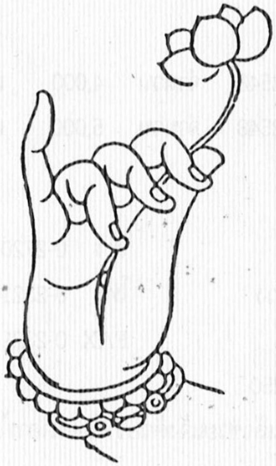

จาก

....

พิมพ์เผยแพร่แจกเป็นธรรมทาน ในเทศกาลกินเจเดือนเก้า

ปีพุทธศักราช ๒๕๔๘

"ละเว้นการฆ่า เมตตาช่วยเหลือปกป้องชีวิต"

โดย มูลนิธิรัศมีธรรม

ภาพวาดการ์ตูนและคำบรรยายจากต้นฉบับภาษาจีน โดย เซี่ย จวิ้น ฮว่า

ผู้แปล ป.นาคะเสถียร

ผู้เรียบเรียง รัศมีธรรม

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2548 จำนวน 4,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 จำนวน 5,000 เล่ม

ผู้ที่สนใจหนังสือเล่มนี้กรุณาติดต่อ

นายวิโรจน์ ฤทธิ์ลิขิต โทร 0-2720-6143

194 ซอยอ่อนนุช 46 แขวง สวนหลวง โทร 0-2321-7391

เขต สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 FAX 0-2321-7392

ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ. สวนหลวง 10250

โอนเข้าบัญชี นายวิโรจน์ ฤทธิ์ลิขิต แล้วช่วยแจ้งด้วยว่าเข้าธนาคารไหน ขอบคุณครับ

ธนาคาร	สาขา	บัญชี	เลขที่บัญชี
กรุงศรีอยุธยา	ฟิวเจอร์มาร์ทพระราม 3	ออมทรัพย์	045-1-15942-0
กรุงไทย	อ่อนนุช	ออมทรัพย์	062-1-39384-3
กสิกรไทย	ย่อยอ่อนนุช 39	ออมทรัพย์	746-2-19358-5
ไทยพาณิชย์	ย่อยอ่อนนุช	ออมทรัพย์	133-2-13395-7
กรุงเทพ	ย่อยอ่อนนุช ซอย 16	สะสมทรัพย์	244-0-33391-8
เอเชีย	ย่อยดาวคะนอง	ออมทรัพย์	053-2-02994-9

สารบัญ

คำนำ

บทที่ 1 ทุกชีวิตในโลกนี้ล้วนมีค่าเสมอกัน 3

บทที่ 2 เหตุใดต้องละเว้นการฆ่า ? 11

บทที่ 3 ละเว้นการฆ่า สามารถเสริมสร้างความเมตตาให้บังเกิดขึ้นในจิตใจ 19

บทที่ 4 อานิสงส์จากการละเว้นการฆ่า 24

บทที่ 5 ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมควรปกป้อง และช่วยเหลือชีวิตผู้อื่นอย่างสุดกำลัง 28

บทที่ 6 เหตุใดพระพุทธองค์จึงทรงเน้นให้ทุกคนยึดหลักเมตตาธรรม ? 34

บทที่ 7 ธรรมโอวาทบทละเว้นการฆ่าของพระมหาเถระเหลียนฉือต้าซือ 49

บทที่ 8 เจ้าแม่ทับทิมทรงรับแต่อาหารเจ อย่าได้ฆ่าสัตว์ถวายอาหารคาวโดยเด็ดขาด 78

บทที่ 9 ละเว้นการฆ่า เสริมส่งมรรคผล สันติสุขทั่วหล้า 91

รายนามผู้ร่วมบริจาค

วัตถุประสงค์ของมูลนิธิรัศมีธรรม

มูลนิธิรัศมีธรรมก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไป

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ปฏิบัติธรรมและผู้บริโภคอาหารเจ

๒. เผยแพร่พระศาสนา อบรมจริยะธรรม

๓. ให้ทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนที่ยากจนและขาดแคลน

๔. ช่วยเหลืออนุเคราะห์ผู้ประสบภัยต่างๆ

๕. สงเคราะห์ ส่งเสริม เด็กกำพร้า คนพิการและคนชรา

๖. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามของชาติ

๗. ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่ประการใด

ใบอนุญาตจัดตั้ง เลขที่ ต.๓๒๑/๒๕๓๗

หนึ่งตัวอักษรธรรม　　พิมพ์ไว้ให้คนอ่าน

กุศลปานเปรียบได้　　ดั่งสร้างองค์พระปฏิมา

ละเว้นการฆ่า

เมตตาช่วยเหลือปกป้องชีวิต

戒殺與護生

คำนำ

ในคัมภีร์พุทธศาสนามหายานกล่าวว่า

"หากใคร่รู้ว่าไยโลกนี้มากภัยสงครามรุกรานย่ำยี

เหตุเพราะยามดึก....โรงฆ่าสัตว์มีเสียงกึกก้องร้องจองเวร!"

นี่ย่อมเป็นข้อบ่งชี้ชัดว่า ตราบใดที่คนเราไม่หยุดการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต โลกนี้ก็จะไม่มีวันได้พบกับความสุขสงบ

วิธีการใดก็ไม่สามารถยับยั้งโศกนาฏกรรมที่จะเกิดขึ้นกับมวลมนุษยชาติได้ นอกเสียจาก "หยุดการฆ่าและช่วยกันปกป้องสรรพชีวิต" โลกก็จะบังเกิดสันติสุขอย่างแท้จริง

ข้าพเจ้าหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยโน้มนำให้เมตตาจิตของทุกท่านได้หลั่งไหลพรั่งพรู ออกมาปกป้องและฉุดช่วยบรรดาสรรพสัตว์ทั้งหลาย

ผู้น้อย จวิ้น ฮว่า

เขียนเมื่อปลายฤดูร้อน

ปีพุทธศักราช 2531

ปฏิบัติต่อทุกชีวิตด้วยจิตเมตตา

พระพุทธองค์ทรงเปล่งอุทานธรรมว่า

"อัศจรรย์จริงหนอ! อัศจรรย์จริงหนอ!.... เหล่าเวไนยทั้งมวลล้วนมีพุทธจิต! สรรพชีวิตในจักรวาลล้วนมีจิตแห่งตถาคตเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่เป็นเพราะความลุ่มหลงเพียงนิดเดียว ทำให้ต้องพลาดถลำตกลงสู่การเวียนว่าย รูปกายถูกปกคลุมด้วยขน บนหัวกลับมีเขา"

ผู้ที่เกิดกายได้ร่างเป็นมนุษย์ซึ่งนับว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ จักเข่นฆ่าชีวิตผู้อื่นตามใจตนได้อย่างไร เพียงเพื่อสนองความอยากให้ปากท้อง ปรารถนาจะบำรุงเลี้ยงกายตนให้อุดมสมบูรณ์ ถึงกับต้องก่อกรรมสร้างเวรด้วยการฆ่า นั่นเท่ากับได้หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งการเวียนว่ายตายเกิดลงไปแล้ว!

ท่านจางก็เคยกล่าวว่า

"ด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ เห็นมวลเวไนยเสมือนหนึ่งเป็นชีวิตเลือดเนื้อเดียวกับตน"

องค์พระพุทธะและเหล่าอริยะปราชญ์ทั้งหลาย ล้วนมองเห็นสรรพชีวิตเป็นร่างเดียวกัน หวังว่าสาธุชนทุกท่านจะนำเอาจิตมหาเมตตาแห่งโพธิสัตว์ ออกมาปฏิบัติต่อสรรพสัตว์ เพื่อให้พวกเขาได้รอดพ้นทุกขเวทนาจากคมมีด นี่คือสิ่งที่มวลพุทธะและโพธิสัตว์ทุกพระองค์ทรงมุ่งหวังและรอคอย

บทที่ 1
ทุกชีวิตในโลกนี้ล้วนมีค่าเสมอกัน
1.
คุณธรรมอันยิ่งใหญ่ของฟ้าดินคือ การให้กำเนิดชีวิต
ทว่า.....
ความเลวร้ายอันใหญ่หลวงในโลกมนุษย์
คือ การเข่นฆ่า
ทำลายชีวิต
อึม !
มันสะใจข้าจริง ๆ
2.
บาปที่ร้ายแรง และมีโทษหนักที่สุด
ก็คือ
การเข่นฆ่าทำลายชีวิต
3

1.
ชีวิต เป็นสิ่งล้ำค่าที่สุดในโลก
2.
การทำลายล้างผลาญชีวิต
นับเป็นเรื่องที่น่าเศร้าสลดใจที่สุด
แล้วทำไมคนเรายังฆ่าสัตว์ตัดชีวิต
เพื่อเอามาเป็นอาหารเลี้ยงตัวเองล่ะ?
3.
4.
นั่นเป็นเพราะ คนทั้งหลายยังไม่เข้าใจถึง
คุณธรรมของฟ้าเบื้องบนที่ก่อกำเนิด
สรรพชีวิต
5.
จึงหลงเข่นฆ่าชีวิตผู้อื่น
เพื่อสนองความอยากของตน

1.
ฆ่าชีวิตเอาเลือดเนื้อเขามากิน
ช่างเป็นความอำมหิต
โหดเหี้ยมเสียจริงๆ
สัตว์ใหญ่น้อยจำนวนมากมายมหาศาล
ต้องจบชีวิตลง
เพราะปากท้องของคน
ทุกชีวิตในโลกไม่ว่าคน สัตว์บก สัตว์น้ำ
ทั้งในดินหรือบนอากาศ
3.

1.
แม้จะมีรูปกายภายนอกแตกต่างกัน
แต่ทว่า “จิตญาณ” ที่อยู่ภายในนั้นเหมือนกัน
ต่างก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกับคนเรา
2.
ถ้าเช่นนั้น เวลาที่สัตว์ถูกฆ่า
ก็ต้องเจ็บปวดทุกข์ทรมานน่ะ ซิ..?
3.
แน่นอน...
ลองคิดถึงตอนที่นิ้วมือเราถูกมีดบาด
4.
เรารู้สึกเจ็บปวดอย่างไร...
สัตว์ที่ถูกคมมีดเชือดเฉือน
ก็ต้องเจ็บปวดอย่างนั้น

1.
คนเราควรเอาใจเขามาใส่ใจเรา
ตัวเราก็รู้จักเจ็บปวด รู้จักกลัวตาย
สัตว์ก็จะรู้จักเจ็บปวด
รู้จักกลัวตายเช่นกัน
เรายังรู้จักรักชีวิต เขาก็รู้จักรักชีวิตเช่นกัน
2. มนุษย์ผู้ได้ชื่อว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ
ควรมีมโนธรรม สำนึกอันเที่ยงตรง
และชอบธรรม ไม่แบ่งเขาแบ่งเรา
เพียงเพราะรูปกายภายนอกที่ต่างกัน
3.
ควรมองให้กระจ่างแจ้งว่า
สรรพชีวิตเสมือนหนึ่ง
เป็นร่างเดียวกัน

1.
อ๋อ...เป็นเช่นนี้เอง
2. ท่านจอมเทพหลี่ ตง ปิน กล่าวว่า
เลือดเนื้อของฉันกับเลือดเนื้อของสรรพสัตว์
มีอะไรต่างกัน"
3.
เกิดเป็นคนควรรู้ว่าต้องทำอะไร
ไม่ใช่ว่าจะรู้ตัว ผลกรรมก็ตามทันเสียแล้ว!
4. มีคนไม่น้อยชอบอ้างว่า
"สัตว์เกิดมาเพื่อเป็นอาหารของคน"
5.
นี่เป็นทัศนคติที่ผิด!
ฟ้าเบื้องบนไม่ได้ให้สัตว์
มาเป็นอาหารของคน

1.
ฟ้าเบื้องบนทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม
แล้วจะเลือกที่รักมักที่ชังได้อย่างไร
2.
จะยอมให้สัตว์มากมายล้มตาย
เพื่อเป็นอาหารเลี้ยงมนุษย์รึ?
คนที่คิดว่า กินสัตว์เป็นอาหารได้
3.
เขายินดีให้ตัวเป็นอาหารสัตว์หรือไม่?
ช่วยด้วย !
ช่วยด้วย !

1.
บางคนแย้งว่า “ถ้าคนไม่ฆ่าสัตว์มากิน สัตว์ก็จะแพร่พันธุ์จนล้นโลก!”
2.
คำพูดเช่นนี้ ช่างเหลวไหลเสียเหลือเกิน
3.
ทำไมไม่มองดูรอบตัว คนไม่กินเนื้อแมว ก็ไม่เห็นว่าแมวจะมีมากจนล้นโลก! ใต้หล้าฟ้าดินนี้ ทุกอย่างมีดุลยภาพโดยธรรมชาติ
4.
มนุษย์คิดว่าตัวเองฉลาด คิดจะเอาชนะธรรมชาติ แต่ไม่เห็นมีใครห้ามฝนไม่ให้ตก ห้ามแดดไม่ให้ออกได้

บทที่ 2 เหตุใดต้องละเว้นการฆ่า.
1.
เมตตา มโนธรรม จริยะ ปัญญา สัจจะ
นี่คือ คุณธรรมสามัญ 5 ประการ ของความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง
ผู้ที่สามารถรักษาคุณธรรมทั้ง 5 นี้ได้ จึงจะไม่เสียชาติเกิด
2.
หากผู้ใดละเมิดศีลข้อที่ 1 เช่นฆ่าผู้อื่น
นั่นก็เท่ากับไร้จิตเมตตาใช่หรือไม่ครับ?
3.
ใช่แน่นอน ! นี่คือเหตุผลที่เราต้องละเว้นการฆ่า

1.
อ๋อ....ที่แท้
ก็เป็นอย่างนี้นี่เอง
2.
แต่ทำไมน่ะ มนุษย์จึงคิดว่าตัวเองเป็นใหญ่ในโลก
มีอำนาจ ทำทุกอย่างได้ตามใจปรารถนา
3.
พวกสัตว์เป็นอาหารที่พระเจ้าสร้างมาให้มนุษย์กิน
ทำไมจะฆ่าไม่ได้ ?
4.
นี่เป็นความเห็นผิด
5.
ที่เรียกขานมนุษย์ว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ
นั่นเพราะอะไรล่ะ ?

ก็เพราะมนุษย์เป็นผู้ประกอบด้วยเมตตาจิต และมโนธรรมสำนึกที่ดีงาม หากขาดคุณสมบัติเหล่านี้ คนเราก็ไม่ต่างจากสัตว์ทั้งหลายเลย
ถูกต้อง เพราะเมื่อคนเรา ละเมิดศีล ข้อเข่นฆ่า นั่นแสดงให้เห็นว่า จิตเมตตาของมนุษย์ ถูกทำลายไปจนหมดสิ้น !
2.
เข่นฆ่าชีวิตผู้อื่นมาบำรุงเลี้ยงกายตน คือ**ไร้เมตตา**
พรากชีวิตเขาจากพ่อแม่มาต่อชีวิตลูกหลานตนคือ **ไร้มโนธรรม**
เอาเลือดเนื้อของเขาไปเซ่นไหว้ คือ **ไร้จริยะ**
3.

1.
อยากมีสุขภาพแข็งแรงอายุยืนยาว แต่กลับบั่นทอนชีวิตผู้อื่น คือ **ไร้ปัญญา**
2.
ใช้วาจาร้อยเล่ห์ คิดอุบายหลอกล่อ เพื่อปลิดชีวิตเขาคือ **ไร้สัจจะ**
3.
ขอให้ท่านทั้งหลายลองพิจารณาดูให้ดี ยามจะไปไล่ล่า คร่าชีวิตสัตว์อื่น พวกที่บินได้ ก็บินหนี
4.
พวกที่วิ่งได้ ก็วิ่งหนีตายอย่างลนลาน พวกที่ว่ายได้ ก็ว่ายอย่างสุดชีวิต

1.
สภาพดังกล่าวก็ไม่แตกต่าง ไปจากคนเรา หากถูกตามไล่ล่า ก็วิ่งหนีกันอลหม่าน เพื่อเอาชีวิตรอด
2.
คนกับสัตว์ก็หัวอกเดียวกัน เมื่อไก่ตัวหนึ่งถูกฆ่า ฝูงไก่ทั้งเล้าก็จะพากันตื่นตระหนก ขวัญหนีดีฝ่อ!
3.
เช่นเดียวกับคนเรา เมื่อถูกโจรเอามีดจ่อคอหอย พี่น้อง ลูกเมีย ทั้งหมดในบ้านก็ต้องพากันร้องระงม ร่ำไห้ วิงวอนขอชีวิต เรียกหาคนช่วย

1.
ลองคิดดูให้ดี ถ้าคนเรา
เอาแต่ประโยชน์สุขของตนเป็นใหญ่
2.
แล้วเข่นฆ่าย่ำยีชีวิตผู้อื่น
มันช่างเป็นเรื่องที่น่าสังเวชใจที่สุด
3.
ผมเห็นคนจำนวนมาก พากันไปตกปลา
ถือเป็นกีฬายามว่าง
4.
เขาบอกว่า เป็นการฝึกความอดทน
และสร้างความสำราญไปในตัว

1.
ยิ่งตอนที่ปลากินเบ็ด ตกได้ตัวโต ๆ มันเป็นความรู้สึกที่เยี่ยมยอด คนไม่ลองไม่รู้หรอก !
2.
เฮ้อ !...ช่างเป็นคำพูดที่เหลวไหลเสียจริง ๆ กิจกรรมยามว่างที่ดี ๆ มีเป็นร้อยเป็นพันอย่าง ทั้งปีนเขา ว่ายน้ำ ท่องเที่ยว เล่นดนตรี ทำไมต้องดันไปเลือกตกปลา

1.
นั่นเท่ากับเป็นการหาความสุข บนความทุกข์ทรมาน และบนความตายของผู้อื่น เรื่องเช่นนี้คนดีมีศีลธรรม เขาไม่ทำกัน!
2.
ถ้าเช่นนั้น การละเว้นการฆ่า คือ การตระหนักถึงพระทัยของฟ้าเบื้องบน ที่มิอาจจะทำลายชีวิตของผู้บริสุทธิ์ลงได้
3.
พูดได้ดี ! ทำไมคนดีมีศีลธรรมจึงไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต? ก็เพราะ เขาไม่ปรารถนาที่จะหาความสุขด้วยการล้างผลาญชีวิตผู้อื่น

บทที่ 3
ละเว้นจากการฆ่า สามารถเสริมสร้างความเมตตาให้บังเกิดขึ้นในจิตใจ
1.
ความเมตตาเป็นข้อแรก ในคุณธรรมสามัญ 5 ประการ อีกทั้งยังเป็นรากฐานของ คุณธรรมทั้งปวง
2.
อันดับแรกที่ผู้บำเพ็ญธรรม พึงปฏิบัติ คือ ฟื้นคืนจิตเมตตา
3.
ดำเนินรอยตามแบบอย่างองค์พระศรีอาริยเมตไตรย ด้วยการเจริญเมตตาสมาธิ

1.
แล้วพวกเราจะบ่มเพาะ จิตเมตตาได้อย่างไรล่ะ !
2.
เราสามารถบ่มเพาะจิตเมตตา อยู่ทุกขณะในยามปกติ โดยเริ่มจากละเว้นการฆ่า เป็นประการสำคัญ
3.
แต่ว่าปกติคนเรา มักปล่อยปละละเลย จนบ่อยครั้งที่ ฆ่าสัตว์โดยไม่เจตนา
ผู้คนทั้งหลาย ล้วนทะนุถนอม ปกป้องกายตน
4.
ชนิดที่มดไม่ให้ไต่ ไรไม่ให้ตอม กระทั่ง ยุง แมลงวัน แมลงหวี่ เข้าใกล้ก็ยังรำคาญ
5.
พาลตบตี ขยี้ให้ตายคามือ อย่างชนิดที่ไม่รู้สึกรู้สา ว่าเป็นความโหดเหี้ยม เลยแม้แต่น้อย

1.
นี่ก็เพราะ เมตตาจิตเหือดแห้ง แล้งน้ำใจต่อชีวิตผู้อื่น
พฤติกรรมที่เห็นแก่ตัวเช่นนี้ ลุกลามไปถึงฆ่าสัตว์กิน
2.
เพื่อสนองความอร่อยลิ้น
ชื่นชอบปากของตน
3.
สุดท้ายลงเอยที่
การเข่นฆ่าทำลายล้าง
4.
อันที่จริง การละเว้นการฆ่าไม่ใช่เรื่องยาก

1.
ขอเพียงมีใจคิดถึงผู้อื่นอยู่เสมอ
2.
อ๋อ...หมายถึง
ให้ลองเปลี่ยนมุมมองใหม่
3.
อย่างเช่น
มองเห็นสัตว์ทั้งหลายก็เป็นชีวิตหนึ่ง
ที่มีสิทธิ์อยู่บนโลกใบนี้เท่าเทียมกับเรา
อืม..
ถูกต้องทีเดียว
4.
เป็นเพราะกรรมที่สร้างไว้แตกต่างกัน
จึงส่งผลให้
ชีวิตที่เกิดมามีรูปกายแตกต่างกันไป

1.
หากเราสงบจิตใจใคร่ครวญดู ก็จะเห็นกระจ่างชัดว่า สรรพชีวิตทั้งหลาย แม้ว่ารูปกายภายนอกจะแตกต่าง แต่จิตญาณภายในนั้นหาได้ต่างกันไม่
2.
ใช่แล้ว...ผู้บำเพ็ญเมตตาธรรมที่แท้จริง ควรระลึกไว้เช่นนี้เสมอ
3.
และที่สำคัญ นอกจากจะ ละเว้นการฆ่าแล้ว
4.
ยังต้องรู้จักปกป้องชีวิต และปล่อยชีวิตสัตว์ทั้งหลายอีกด้วย หากทำเช่นนี้อยู่เป็นนิจ จิตเมตตาก็จะเพิ่มพูน บริบูรณ์พร้อมอย่างแน่นอน

1.
บทที่ 4
อานิสงส์จากการละเว้นการฆ่า
ถ้าคนเราละเว้นจากการฆ่าได้ แล้วจะมีข้อดีอะไรบ้างครับ ?
2.
โอ้...มีมากเลยล่ะ เป้าหมายในการบำเพ็ญธรรมคืออะไร?
3.
ก็เพื่อสำเร็จอนุตตรสัมโพธิญาณ บรรลุมรรคผลครับ
แล้วเจ้ารู้หรือไม่ว่า การจะบรรลุมรรคผล สำเร็จธรรมจะต้องทำอย่างไร?
4.
อืม...ขอผู้อาวุโส ได้โปรดชี้แนะด้วยครับ

1.
ต้องเริ่มต้นที่รักษาศีล 5 ให้ได้ โดยเฉพาะศีลข้อปาณาติบาต ต้องละเว้นการฆ่าเป็นอันดับแรก
2.
เอ๋!...ในศีล 5 ข้อ เหตุใดพระพุทธองค์จึงทรงบัญญัติให้ละเว้นการฆ่าเป็นข้อสำคัญอันดับหนึ่งล่ะครับ?
3.
พระภาระกิจที่พระพุทธองค์ทรงเน้นในการโปรดเวไนยสัตว์ก็คือ ฟื้นคืนจิตเดิมแท้แห่งมหาเมตตา

บาป ในโลกนี้...บาปกรรมที่ร้ายแรง หนักหนาสาหัสที่สุด คือ การฆ่า
1
และบุญกุศลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
ก็คือ การช่วยชีวิต
2
ดังนั้นพระองค์ทรงบัญญัติศีลข้อปาณา มาเป็นอันดับแรก
ก็เพื่อให้ดวงจิตของผู้บำเพ็ญธรรมทั้งหลายเปล่งรัศมีแห่ง
เมตตาอย่างเจิดจ้าสว่างไสว

1.
หากมนุษย์ละเว้นการฆ่าได้ ก็ย่อมจะสามารถรอดพ้น จากวิบากกรรม และการเวียนว่ายตายเกิด
2.
สามารถเข้าสู่กระแสพระนิพพาน ได้โดยง่าย
3.
และที่สำคัญ ภัยสงครามอันเกิดจากผลกรรม ในการฆ่าจะได้ยุติลง
4.
ฉะนั้น เพื่อให้โลกบังเกิดสันติสุขอย่างแท้จริง ขอให้ทุกคนร่วมใจกัน หยุดกินเลือดเนื้อ หยุดฆ่าสัตว์ตัดชีวิตกันเถิด
โอ้วิเศษแท้ ! นับจากวันนี้เป็นต้นไป ผมจะเลิกกินเนื้อสัตว์ เลิกเข่นฆ่าสัตว์ครับ

บทที่ 5

ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมควรปกป้องและช่วยเหลือชีวิตผู้อื่นอย่างสุดกำลัง

1.
ท่านเมิ่งจื้อกล่าวว่า
“มีเมตตาต่อมวลชน
มีความรักต่อสรรพสิ่ง
ไม่เพียงรักแต่คน
แต่รักแผ่กว้างสู่สรรพชีวิต”
2.
เป็นเพราะพระอริยะปราชญ์
เข้าถึงพระทัยฟ้า
ใจจึงอาทรต่อสรรพสิ่ง
3.
จิตใจเช่นนี้
กระผมสมควรเจริญรอยตาม

1.
ถ้าเธอคิดได้และทำได้ นั่นก็คือ จิตใจได้รับการยกระดับให้สูงขึ้น
2.
เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันกับ
อริยะปราชญ์ทั้งหลาย
3.
หากลองสมมุติว่า
ตัวเธอกำลังถูกคนร้าย
ไล่ตามฆ่าอย่างกระชั้นชิด
4.
วินาทีนั้นเธอจะทำอย่างไร ?

1.
ฆ่า !
ช่วยด้วย !
หรือถ้าเป็นพ่อแม่ญาติพี่น้อง ถูกทำร้ายล่ะ !
2.
เธอและคนในครอบครัวจะไม่โศกเศร้า
3.
เสียใจ หรอกหรือ ?
4.
ผมคงปวดร้าวใจ จนไม่อยากจะมีชีวิตอยู่ !
5.
เหตุการณ์ที่เราสมมุติ มันเกิดขึ้นได้ทุกเวลาในสังคมทุกวันนี้

1.
ในยามที่คนเราเอาสัตว์ไปฆ่ากิน
เคยนึกถึงความรู้สึกของพวกเขาบ้างไหม?
2.
บางคนคิดว่าสัตว์ถูกสร้างมา
เพื่อเป็นอาหารของมนุษย์
3.
เวลานี้วิทยาการเจริญก้าวหน้าขึ้นมาก
นักวิชาการหลายสาขาต่างยืนยันทฤษฎีว่า
เนื้อสัตว์ไม่ใช่อาหารที่ถูกต้อง
ตามธรรมชาติของมนุษย์
4.
ถูกต้อง !
สัตว์ทุกตัวไม่มีใครยินดีจะถูกฆ่าหรอก
แต่พวกเขาไม่มีทางสู้ !
ถ้าเช่นนั้นก็เท่ากับคนถืออำนาจบาทใหญ่
ข่มเหงผู้ที่อ่อนแอกว่า

1.
ต่อให้ดิ้นรนขัดขืนจนสุดฤทธิ์ สุดท้ายก็ต้องถูกฆ่า !
2.
สาธุชนคนดีผู้มีจิตเมตตา จะนิ่งดูดายได้หรือ ?
3.
เวลานี้องค์กรต่าง ๆ ทั่วโลก พากันเรียกร้องให้มนุษย์ช่วยกันปกป้องรักษาชีวิตสัตว์ป่า มิเช่นนั้น ระบบนิเวศน์ ในธรรมชาติจะเสียสมดุลย์
4.
และแน่นอนที่สุด ความวิบัติอย่างใหญ่หลวงเกินกว่าที่มนุษย์จะคาดคิด
5.
ต้องเกิดตามมาอย่างแน่นอน !

1.
บทที่ 6
เหตุใดพระพุทธองค์จึงทรงเน้น
ให้ทุกคนยึดหลักเมตตาธรรม?
ด้วยพระปรีชาญาณอันล้ำเลิศ
ทรงประกาศหลักธรรมยิ่งใหญ่
แห่งจักรวาลคือ "กฎแห่งกรรม"
2.
"เมตตาธรรม ค้ำจุนโลก"
ทำดี....ได้ดี ทำชั่ว....ได้ชั่ว
ประพฤติเช่นไร.....ได้ผลเช่นนั้น
3.
สร้างกรรม....ฆ่าเขา....กินเขา
4.
ภายหน้าผลกรรมก็ต้องตามสนอง

1.
ชาวโลกหลงผิดมานาน คิดว่าฆ่าสัตว์ เอาเนื้อมากินเป็นเรื่องปกติ
2.
อืม ! อร่อย !
3. ขอให้ได้ลิ้นรสอร่อยลิ้นก็พอ ! ใครสนล่ะ !
4.
เรื่องบาปกรรมอะไร..... ข้าไม่สนหรอก !
5.
อย่าได้มีความคิดเช่นนี้อีกเลย !
ทำไม ?

1.
ทุกเรื่องในโลก
ล้วนอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม
2.
ชีวิตจะสั้นหรือยาว รุ่งโรจน์หรือตกต่ำ
3.
富
รวย !
จน !
窮
4.
ทุกอย่างล้วนมีกรรมเป็นตัวกำหนด
5.
เรื่องราว และ
เหตุการณ์ทั้งหลาย ในโลก
ไม่มีคำว่า “บังเอิญ”

1.
ทุกอย่างล้วนมีเหตุปัจจัย
ครอบครัวที่สร้างสมแต่คุณงามความดี ย่อมมีแต่เรื่องมงคล
เจริญก้าวหน้า
ร่มเย็นเป็นสุข
2.
ไม่น่าทำเลย !
ครอบครัวที่สร้างแต่ความชั่วร้าย
เลวทราม ก็จะประสบกับความวิบัติ !
3.
สร้างกรรม....รับกรรม
กฎแห่งกรรม
ไม่มีตกหล่นแม้แต่น้อย

1
ทิพยญาณแห่งพระพุทธองค์ทรงรู้แจ้ง
ตลอดสามภพภูมิ...หมื่นโลกธาตุ...
เหนือกาลเวลา
2.
กฎแห่งกรรม
เป็นกฎแห่งจักรวาล
เป็นสัจจธรรมเที่ยงแท้
3.
ซึ่งผิดกับมนุษย์ปุถุชน
4.
ที่รู้เห็นแค่เพียงตาเนื้อกับใจอันลุ่มหลง
งงจริง ๆ

1.
เป็นเพราะเราตกอยู่ใน การเวียนว่ายตายเกิดมาเนินนาน
2.
ถูกขันธ์ 5 ครอบงำ เห็นแต่ชาตินี้ไม่รู้ชาติหน้า ซ้ำยังได้รับการสอนสั่งมาอย่างผิด ๆ
3.
ผมว่าคนเราตายแล้วก็เหมือน ไฟดับ ทุกอย่างจบสิ้น จิตวิญญาณดับสูญ! ไม่มีชาติหน้า ไม่มีนรกสวรรค์!
4.
จิตใจสบสน ! ว้าวุ่น ! ขาดที่พึ่ง !
5.
ทำให้คนมากมายเดินไปสู่ หนทางแห่งความวิบัติ !

1.
ในโลกมนุษย์
มีเรื่องราวมากมายที่เกินกว่า
สมองของคนเราจะเข้าใจได้
2.
แม้แต่นักวิทยาศาสตร์ที่ว่า
ฉลาดปราดเปรื่องก็ยังอธิบายไม่ได้
3.
อะไรคือ จุดกำเนิดของ
จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล?
ใครเป็นผู้กำหนด
การหมุนเวียนเปลี่ยนแปลง
ดำเนินไปของสรรพสิ่ง ?
4.
แต่ละเรื่องราวของสรรพสิ่งในจักรวาล
เป็นเรื่องที่ลึกซึ้งละเอียดอ่อน
จะอาศัยคำพูดเพียงไม่กี่คำมาอธิบาย
ให้เข้าใจกระจ่างแจ้งคงไม่ได้

1.
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องจิตวิญญาณ
จะอาศัยแต่เพียงตาเนื้อของมนุษย์
มาหาคำตอบยิ่งไม่ได้ใหญ่
2.
ร่างกายของมนุษย์ มีขอบเขต
ความสามารถในการรับรู้ที่จำกัด
3.
แม้ว่าปัจจุบัน วิทยาศาสตร์จะเจริญก้าวหน้าขึ้นมาก
ถึงกระนั้นก็ยังไม่สามารถอธิบายหรือหาข้อพิสูจน์ในหลาย ๆเรื่อง
อย่างเช่น วิญญาณ ภูตผี หรือกฎแห่งกรรม
4.
นั่นเป็นเพราะ
ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ยังเข้าไม่ถึง
หลักสัจจธรรมของจักรวาล
5.
ถ้างั้นจะด่วนตัดสิน
ย่อมไม่ฉลาดเป็นแน่ !

1.
บางคนอ้างว่า
ต้องฆ่าเพื่อความอยู่รอด !
2.
屠宰場
โรงฆ่าสัตว์ !
3.
พวกเขาบอกว่า ถึงพวกเขาจะไม่ฆ่า ก็มีคนอื่นฆ่าอยู่ดี
แล้วมันจะต่างกันตรงไหน

อ๊ะ ๆ ! พูดอย่างนี้ ก็เข้าทำนองเดียวกับ
ถ้าตัวเองไม่ปล้น คนอื่นก็มาปล้นอยู่ดีงั้นเหรอ ?
1.
ถ้าพูดถึงความอยู่รอด ในโลกนี้มีวิธีการและอาชีพ
อีกมากมายนับไม่ถ้วนที่เราจะยึดถือ โดยไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับการฆ่า
กฎแห่งกรรม ย่อมไม่ปราณีต่อผู้กระทำผิด รวมทั้งผู้ที่สมรู้ร่วมคิด
2.

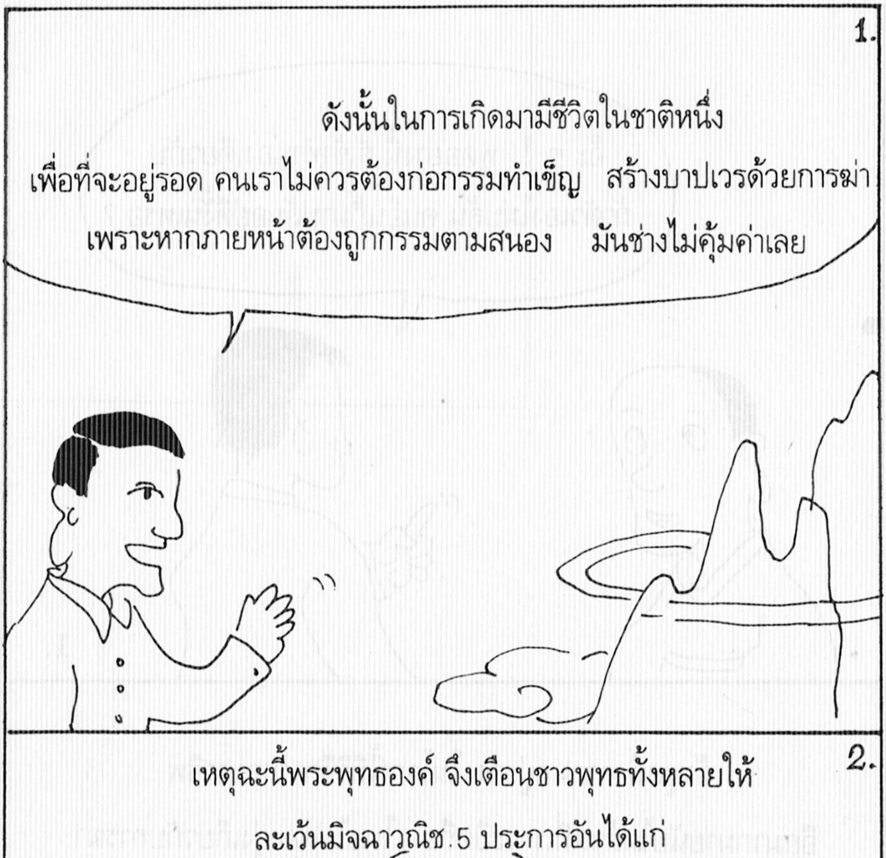
1.
ดังนั้นในการเกิดมามีชีวิตในชาติหนึ่ง
เพื่อที่จะอยู่รอด คนเราไม่ควรต้องก่อกรรมทำเข็ญ สร้างบาปเวรด้วยการฆ่า
เพราะหากภายหน้าต้องถูกกรรมตามสนอง มันช่างไม่คุ้มค่าเลย
2.
เหตุฉะนี้พระพุทธองค์ จึงเตือนชาวพุทธทั้งหลายให้
ละเว้นมิจฉาวณิช.5 ประการอันได้แก่

ทรงห้ามการประกอบอาชีพที่ผิดบาป 5 อย่างคือ
1.
1. ไม่ค้าขายอาวุธของมีคม เครื่องทำลายชีวิต
2. ไม่ค้าขาย ชีวิตคน ชีวิตสัตว์
3. ไม่ค้าขาย เนื้อสัตว์
4. ไม่ค้าขายน้ำเมา สิ่งเสพติด
5. ไม่ค้าขายยาพิษ
2.
ผู้ที่ต้องเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน
ก็เพราะชาติก่อนเคยสร้างบาปเวร
ชาตินี้จึงต้องแบกเขา มีขนปกคลุมร่าง
3.

1.
คนกับสัตว์ ต่างกันก็แต่รูปร่างกายภายนอก
แต่จิตวิญญาณภายในนั้นไม่ต่างกันเลย
แล้วพวกเธอเหล่าพุทธบริษัททั้งหลายจะใจไม้ไส้ระกำ
ทำลายชีวิตเขาได้ลงคอหรือ?
2.
มวลเวไนยทั้งหลายต่างเวียนว่ายตายเกิดมานับชาติไม่ถ้วน

1
เธอจะแน่ใจได้อย่างไรว่า สัตว์ที่เกิดมาไม่ใช่
พ่อแม่ญาติพี่น้องของเธอในอดีตชาติ !
2.
ชาตินี้พวกเธอลุ่มหลง และดื้อรั้น จับเขามาฆ่ากิน
มันไม่น่าสลดใจหรอกหรือ?
3.
ฆ่าเขาชาตินี้.....ชาติหน้าถูกเขาตามฆ่า!
ชาติแล้วชาติเล่า จองเวร จองกรรมกันไม่รู้จักจบสิ้น
แล้วเมื่อไรโลกนี้จึงจะสงบสุข?

1.
สัตว์ทั้งหลายที่ถูกฆ่า ก่อนตายเต็มไปด้วย ความเครียดแค้นอาฆาต
2.
มันฝังติดอยู่ในสัญญาความทรงจำ ข้ามภพข้ามชาติยากจะลบลืม
ถ้าเช่นนั้น พวกเราควรหยุดสร้างกรรม เพื่อที่ต่อไปภายหน้า จะได้ไม่ต้อง รับผลกรรมอันน่าสยดสยอง
3.
ถูกต้อง....นี่แหละคือมูลเหตุ ที่พระพุทธองค์ทรงชี้แนะ ให้พวกเราละเว้นการฆ่า

บทที่ 7

ธรรมโอวาทบทละเว้นการฆ่าของพระมหาเถระเหลียนฉือต้าซือ

1.
เหตุใดหนอจิตใจคนถึงได้โหดเหี้ยมถึงปานนี้
ทำไมจึงทำได้ลงคอ ?
2.
ถึงคราวเจ็บไข้ได้ป่วย
ยังมิวาย สร้างบาปก่อเวรทำลายชีวิต
3.
แม่จะฆ่าไก่มาตุ๋นให้ลูกกินบำรุงน่ะจ๊ะ

1.
เจ้าอยากให้ลูกตัวเอง
แข็งแรงปลอดภัย
แต่กลับผลักไสให้ผู้อื่นไปตาย
2.
พ่อแม่ทั้งหลายต่าง ทะนุถนอมรักลูก
ถึงกับทำลายชีวิตสัตว์มากมาย
3.
ท่านอาจารย์ค่ะ ลูกของดิฉันไม่ค่อยแข็งแรงเลย
ดิฉันจะเอาเนื้อให้กับบำรุงดีไหมค่ะ ?

1.
บาปกรรม ! บาปกรรม
อาหารพืชผักมีคุณประโยชน์มากมาย
2.
ลูกของตนอธิษฐานขอให้อายุยืนยาว
3.
แต่ชีวิตผู้อื่น กลับไม่ยอมละเว้น
มนุษยธรรมหายไปไหน?

1.
ครบรอบวันเกิดพ่อแม่พากันฉลอง
ฆ่าหมู ฆ่าไก่ ฆ่าปลา สาระพัดชีวิต!
2.
อีกไม่กี่วัน ก็จะครบรอบอายุ 70 แล้ว
เราจัดงานกินเลี้ยงให้สนุกกันนะ
3.
อายุยืนยาว
壽
ขอให้คุณพ่ออายุมั่นขวัญยืน
สุขภาพแข็งแรงนะครับ

1.
ชีวิตมากมายสมควรต้องมาตายให้คนฉลองวันเกิดหรือ?
2.
คำอวยพรมากมาย
จะสมหวังไปได้อย่างไร?
3.
คนรักคู่ของตน
สัตว์ทั้งหลายก็มีชีวิตคู่

1.
แต่ก็ไม่อาจรอดพ้น
เงื้อมมือคน
2.
ใจของคน อำมหิต
เสียยิ่งกว่าเสือ สิงห์
3.
ว้าว !
จับได้แล้ว
คนฆ่าไม่เลือก
ทั้งบนบก ทั้งบนฟ้า และในน้ำ

1.
ชีวิตที่เคยอยู่อย่างอิสระเสรี กลับต้องมาถูกกักขังรอวันตาย
2.
พวกเขาเคยทำร้ายคนที่ไหน ?
3.
ไยไม่ปล่อยให้พวกเขาอยู่ตามธรรมชาติดั่งเดิม

1.
สภาพสัตว์ที่น่าสงสาร
เลือดสด ๆ ไหลนอง
ลนลานหนีตาย
แต่ก็ไม่พ้นคมมีด
2.
จับมันไว้แน่น ๆ
"ช่างโหดเหี้ยมจริง ๆ !"
3.
ก่อไฟต้มน้ำเดือดพล่าน

1.
จับลวก ถอนขน ถลกหนัง
2.
ตัดหัว ผ่าท้อง ดึงไส้ ควักหัวใจ
สับกระดูก เลาะเนื้อ บดสับจนละเอียด 3.

1.
ต้ม ผัด ทอด อยู่ในหม้อไฟ
2.
ปรุงแต่งให้เลิศรส
3.
ลิ้มรสอร่อย ผ่านลิ้นยาว 3 นิ้วไปแล้ว
สุดท้ายกลายเป็นอะไร?

1.
มันช่างไม่คุ้มกันเลยกับผลกรรมที่ตามมา
2.
และแล้ว เมื่อความตายมาถึง
ฮือ ! ฮือ !
3.
เรื่องอาหารอร่อย ของใช้เลิศหรู ที่อยู่แสนสราญ
สิ่งเสพสุขทุกอย่างทิ้งไว้เบื้องหลัง

กลับต้องมาอยู่ต่อหน้าพญายม 1.
เจ้ารู้ความผิดของตัวไหม !
โปรดเมตตากระผมด้วยขอรับ !
เจ้าหนี้ตามทวงไม่เลิกรา 2.
เอาชีวิตข้าคืนมา !
ห๊า !
3.
ไม่น่าเลยเรา !
ยอมรับโทษทัณฑ์ของเจ้าเสียดี ๆ !

1.
เป็นหนี้ ต้องชดใช้
หนี้เงิน ชดใช้ด้วยเงิน
หนี้ชีวิต ชดใช้ด้วยชีวิต
2.
ฮ่า ! ฮ่า !
คิดรึว่าจะหนีพ้น !
ว๊าย !
ไม่รอดแน่ !
3.
ถึงเวลานั้น....เสียใจสำนึกได้ ก็สายเสียแล้ว
ฮือ ๆ
ใครก็ได้ช่วยด้วย !

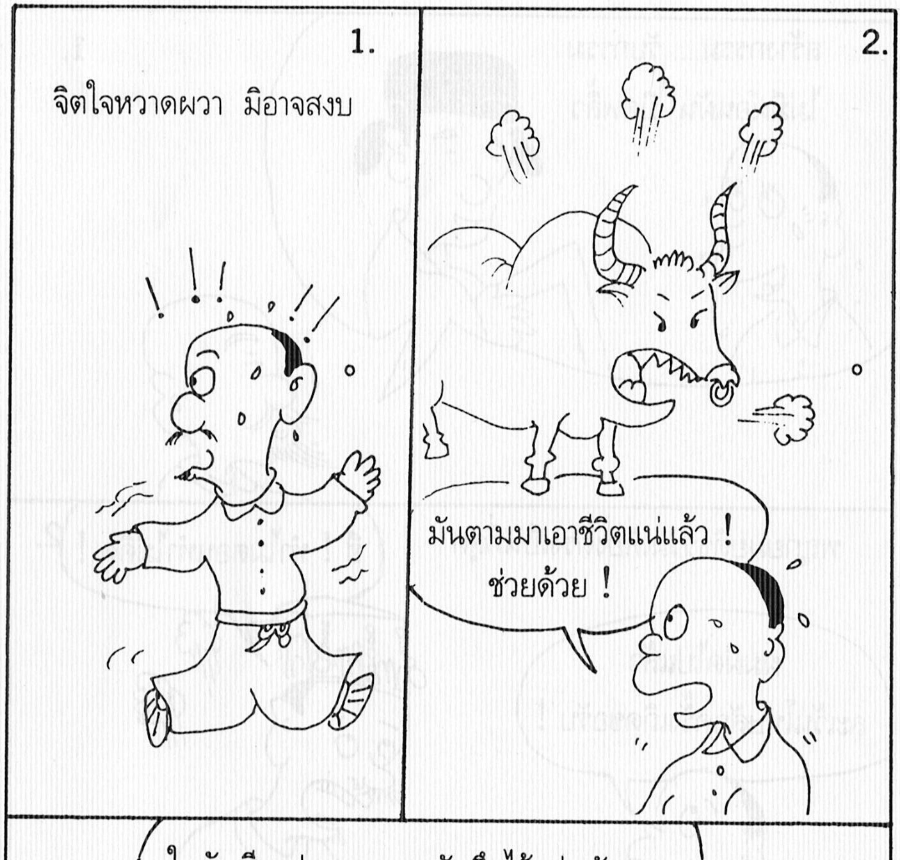
1.
จิตใจหวาดผวา มิอาจสงบ
2.
มันตามมาเอาชีวิตแน่แล้ว !
ช่วยด้วย !
3.
ในบัญชีบาปบุญของเธอบันทึกไว้อย่างชัดเจน
ฆ่าเป็ด 500 ตัว ฆ่าหมู 300 ตัว
ฆ่าวัว 200 ตัว

สร้างกรรม.... รับกรรม
ไม่มีผ่อนผัน บิดพลิ้ว
1.
พญายมยุติธรรมเที่ยงตรงเป็นที่สุด
ฮึ ! ทำไมตอนทำไม่คิด !
2.
ผมผิดไปแล้ว
ละเว้นโทษสักครั้งเถิดขอรับ !
ไปรับโทษทัณฑ์ ฆ้อนเหล็กตอกลิ่มทะลุกระดูก
3.

ต้มในน้ำเดือด ตายแล้วฟื้นนับพันครั้ง
1.
ช่วยด้วย !
แหกปากทำไม ! !
2.
จับโยนลงหุบเขา
พันมีดหมื่นหอก
3.
ยังต้องเจอ เหยียบเหล็กร้อน ย่างน้ำมัน
ตอกติดแผ่นเหล็กไฟ
ช่างน่าเวทนาจริง ๆ

1.
กินให้อร่อย !
肉人涮
เนื้อคนตุ๋น
น่ากลัวเหลือเกิน
สุกี้เนื้อคน
2.
รับโทษในนรกจนครบแล้ว
ไปชดใช้กรรมต่อ
3.
ชาติแล้วเจ้าก่อกรรมทำเข็ญ

1.
ต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน
ชดใช้กรรม
2.
เปลี่ยนร่าง แปลงโฉม
ตกสู่การเวียนว่ายตายเกิดไม่รู้จบ
ต้องตายด้วยคมมีดเชือดเฉือน
3.

1.
ถูกต้มจนเปื่อยในหม้อไฟ
2.
ถูกกินลงท้อง
3.
ทำกับเขาอย่างไร ก็ถูกกระทำเช่นนั้น !

เกิดกายได้ร่างเป็นสัตว์ ลำตัวขวางฟ้า หน้าก้มมอง ดิน 1.
ไร้เสื้อผ้าอาภรณ์ปกปิด
2.
ซ้ำร้ายต้องเกิดอยู่ใน
แผ่นดินแร้นแค้นทุรกันดาร
3.
อด ๆ อยาก ๆ ได้กินแต่ของตกพื้น
บูด ๆ เน่า ๆ

1.
โทษทัณฑ์แสนสาหัสและยาวนาน
ไม่รู้ว่าจะสิ้นสุดลงเมื่อใด !
2.
เฮ้อ ! กรรมใด ใครก่อ..ผู้นั้นต้องรับเอง
3.
ใครที่ไหนจะมารับแทน

1.
ชาติแล้วชาติเล่า ต้องเวียนว่ายตายเกิด ไปจนกว่า วิบากกรรมจะหมด
2.
จากนั้นจึงจะได้เกิดมามีร่างเป็นคน
3.
ว้าว ! หมดทุกข์กันซะที
ก็ไม่แน่เสมอไปนะโยม !

1.
บางคนยังมีเศษหนี้บาปเวรติดตัวอยู่
2.
เฮ้อ ! เป็นฝีมีแผลเน่าทั้งตัว
เมื่อไหร่จะพ้นเวรพ้นกรรมเสียที
3.
นี่ก็เปลี่ยนหมอรักษามาตั้งหลายคนแล้ว
แต่ทำไมก็ยังหาสาเหตุของโรคไม่พบ

1.
บางคนต้องเกิดอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย ขาดการอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนจนไม่รู้จักศีลธรรมจรรยา
2.
ทำให้ชีวิตก้าวเดินไปในทางมืด กลายเป็นคนสิ้นคิด
ปล้นดีกว่า !
3.
สุดท้ายต้องจบชีวิตลงอย่างน่าอนาถ
จับตาย !
เปรี้ยง !
เปรี้ยง !

1.
นี่เป็นเพราะวิบากกรรมในอดีตชาติยังมีแรงตามมาสนอง
2.
นมัสการเรียนถามพระคุณเจ้าว่า
จะทำอย่างไรจึงจะสลายหนี้สินบาปเวรลงได้ขอรับ?
3.
ต้องขอสำนึกผิดขอขมาบาปด้วยความจริงใจ
พร้อมกับมุ่งมั่นสร้างบุญสร้างกุศลอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรอย่างต่อเนื่อง

ตั้งใจเปลี่ยนแปลงนิสัย ความเคยชินที่ไม่ดีของตน
1.
หมั่นสร้างความดีอย่างสม่ำเสมอ
อาศัยแรงปณิธานแห่งพุทธะ บำเพ็ญเพียรชำระจิต ให้บริสุทธิ์ผ่องแผ้ว
2.
สุดท้ายบรรลุมรรคผล
กลับสู่แดนนิพพาน

1.
รักษาศีล 5 สำรวมกาย วาจา ใจ
จงเปล่งสัจจอธิษฐาน
2.
ข้าพเจ้าขอตั้งปณิธาน
จะมุ่งมั่นปฏิบัติบำเพ็ญธรรม
จนกว่าชีวิตจะหาไม่
เจริญมหาเมตตาจิต ช่วยเหลือปกป้องสรรพชีวิตทั้งปวง
3.

1.
ด้วยจิตใจที่เปี่ยมด้วยความมีเมตตา
ใบหน้าจะเปล่งประกายรัศมีแห่งพุทธะ
2.
ตราบจนถึงวาระที่ต้องละทิ้งสังขาร ลาจากโลกนี้
3.
จิตญาณก็มุ่งสู่พุทธะภูมิ หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง เสวยอมตะสุขเป็นนิรันดร์

บทที่ 8
เจ้าแม่ทับทิม ทรงรับแต่อาหารเจ
อย่าได้ฆ่าสัตว์ถวายอาหารคาวโดยเด็ดขาด
1.
องค์อริยมาตาหม่าโจ้ว เจ้าแม่ทับทิม
ทรงถือกำเนิดในสมัยราชวงค์ซ่ง
ณ เมือง เหม่ย โจว
มณฑลฝู เจี้ยน มีพระนามว่า หลิน ม่อ เหนียง
2.
ตั้งแต่เป็นเด็ก
ท่านรับประทานแต่อาหารเจ
ไม่แตะต้องเนื้อสัตว์ทุกชนิด
3.
อีกทั้ง มุ่งมั่น
บำเพ็ญธรรมด้วย
ความศรัทธา

เมื่อมรรคผลสมบูรณ์
ก็ขึ้นสู่แดนสรวง
1.
ได้รับสถาปนาขึ้นเป็น
"อริยะมาตาแห่งแดนฟ้า"
2.
ด้วยทิพยญาณอันเปี่ยมเมตตา
ท่านได้แสดงบุญญาภินิหาร
ฉุดช่วยเวไนยมากมาย
3.
เธอรู้ไหม มีคนมากมาย พากันไปกราบไหว้สักการะเจ้าแม่ทับทิม
อย่างไม่ขาดสาย
4.

1.
เจ้าแม่ท่านทรงเมตตากรุณา คอยดูแลช่วยเหลือ พวกเรามาโดยตลอด
2.
เป็นเวลาหลายร้อยปีแล้วซิน่ะ ผู้คนจึงได้พากันสร้างอาราม ศาลเจ้าของพระองค์ท่าน กระจายไปทั่วทุกหนทุกแห่ง
โดยเฉพาะ ผู้คนที่อาศัยอยู่ติดชายทะเล ต่างขนาน นามพระองค์ว่า
3.
"เจ้าแม่แห่งมหาสมุทร"

1.
จวบจนเข้าสู่ยุคปัจจุบัน ที่บ้านเมืองเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว
2.
ผู้คนมีมาตรฐานชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งกินดี อยู่ดี
3.
ถึงโลกวัตถุจะเจริญรุดหน้า
4.
แต่ผู้คนก็ยังคงเคารพ
นับถือเจ้าแม่อยู่เช่นเดิม

ทุก ๆ ปี จะมีประชาชนมากมายหลั่งไหลมายังศาลของเจ้าแม่
1.
2.
แต่เวลานี้คนทั้งหลายกลับพากัน
ขนเอาอาหารคาว มาถวายเจ้าแม่ !
ทั้งเนื้อแพะ เนื้อหมู เนื้อวัว ฯลฯ
3.
ตายจริง ! เจ้าแม่ท่านทานเจ
ท่านไม่โปรดอาหารคาว
มาตั้งแต่ไหนแต่ไร

1.
ทำไมเครื่องสักการะ จึงเต็มไปด้วยซากสัตว์เช่นนี้ !
2.
ไม่กลัวเจ้าแม่จะทรงกริ้วบ้างเลยรึไง ?
3.
ถวายอาหารคาว ! เป็นเรื่องที่ขัดต่อพระจริยวัตรอันงดงามของเจ้าแม่ยิ่งนัก
4.
อาหารเจ พืชผัก ผลไม้ จึงจะเป็นเครื่องสักการะที่เหมาะสมถูกต้อง

1.
แต่ไหนแต่ไรมา
เจ้าแม่ทรงเมตตา
ช่วยเหลือมวลชีวิต
2. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ไม่ทรงยินดีให้ผู้ที่นับถือพระองค์ท่าน
ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมาถวาย
3.
ถ้าขืนทำเช่นนั้น
ก็เท่ากับขัดต่อพระทัยเจ้าแม่
4.
เรื่องที่จะขอพรให้พระองค์คุ้มครองปกปักษ์รักษา
ยิ่งไม่ต้องพูดถึงเลย !

1.
ถ้าเรามีใจเคารพ ศรัทธาเจ้าแม่อย่างแท้จริง
2.
เพียงผักสด ผลไม้ ธรรมดา ก็นับว่าล้ำเลิศ
3.
อืม ! เราพอใจยิ่งนัก
4.
แน่นอนเหลือเกินว่า พวกเราก็จะได้รับพรจากเจ้าแม่ มีบุญวาสนาท่วมท้น กุศลเนืองนอง
จากนี้ไปผมจะถวายแต่อาหารเจ ที่สะอาดบริสุทธิ์ครับ

1.
เทพเทวา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ประสงค์แต่เพียงความศรัทธาจริงใจของสาธุชนเท่านั้น
2.
ไม่ใช่ข้าวของ เครื่องเซ่นสักการะใด ๆ
สิ่งสำคัญ สูงสุดในการกราบไหว้สักการะ พระพุทธะ พระโพธิสัตว์ เทพ พรหม คือ ใจที่บริสุทธิ์
3.
4
ผู้ที่มีจิตใจสะอาดบริสุทธิ์เท่านั้น จึงจะสามารถสื่อถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ได้

1.
เครื่องสักการะบูชา ถึงแม้จะมีราคามากมาย ก็ไร้ค่าในสายพระเนตร ของพระพุทธะ
2.
ขอเพียงสาธุชน “มุ่งปฏิบัติบูชา” ด้วยการฉุดช่วยเวไนยสัตว์ หยุดการเข่นฆ่า บำเพ็ญมหาเมตตาธรรม ถือเป็นการบูชาที่สูงสุด
3.
ดังนั้น ขอให้สาธุชนทั้งหลาย จงอย่าได้เข่นฆ่า เอาชีวิตสัตว์ไปถวาย สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นอันขาด !

1.
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้บำเพ็ญธรรมต้องจำไว้ให้มั่น
2.
สาธุชนคนดี ไม่เข่นฆ่าชีวิตผู้อื่น
นั่นเพราะ ขัดต่อมโนธรรมสำนึกแห่งเมตตา
3.
ทำไมถึงโง่เขลาเช่นนี้ !
ขอโปรดอวยพร
และคุ้มครองผมด้วย !

1.
ไม่เพียงแต่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย
จะไม่ทรงยินดี
2.
กลับจะทำให้เกิดหนี้สิน
บาปเวรผูกพัน
3.
อีกทั้งยังเป็นการถ่วงรั้งมรรคผล
ปิดกั้นหนทางการบำเพ็ญธรรม
4.
ผู้มีปัญญา
จะไม่ไตร่ตรองได้อย่างไร !

1.
หวังว่าทุกท่านจะละเว้นการฆ่า หันมากราบไหว้สักการะ บูชาอย่างถูกต้องและชอบธรรม ด้วยอาหารพืชผัก ผลไม้ อันบริสุทธิ์
หากชาวโลกปฏิบัติเช่นนี้ได้ ไม่เพียงแต่เหล่าทวยเทพเทวา จะอนุโมทนาเท่านั้น เหล่าเวไนยสัตว์ทั้งหลายก็จะไม่ประสบกับภัยพิบัติ นี่มิใช่เรื่องที่น่ายินดีปรีดาหรอกหรือ ?
โลกบังเกิดสันติสุขแล้ว
2.

บทที่ 9 ละเว้นการฆ่า เสริมส่งมรรคผล สันติสุขทั่วหล้า
1.
สังคมโลกทุกวันนี้ ความโหดเหี้ยม อำมหิต ปกคลุมไปทั่วทุกหย่อมหญ้า
2.
ทั่วโลกเต็มไปด้วยกระแสแห่งความรุนแรง ไม่ต่างอะไรกับคลังระเบิด เพียงแค่ถูกสะเก็ดไฟเล็ก ๆ ก็พร้อมที่จะระเบิดทันที
3.
นี่ก็เพราะ ภายในจิตใจของผู้คนอัดแน่นได้ด้วยพลังแห่งการฆ่า

1.
ตราบใดที่มนุษย์ไม่หยุด ฆ่าสัตว์กินสัตว์ทุกวี่ทุกวัน ตราบนั้นโลกนี้ก็จะไม่มีวัน เกิดสันติสุข
2.
ถึงแม้จะพากันออกมาเซ็นสัญญา ยุติการสร้างอาวุธนิวเคลียร์
ลงนามสงบศึก
核子武器
禁造條約
3.
สนธิสัญญาระหว่างประเทศ
มันก็จะเป็นเพียงแค่ กระดาษที่ไร้ค่าแผ่นเดียว
停戰
和約

1.
แล้วจะทำอย่างไรขอรับ !
ขอเพียงกระแสพลังแห่งการฆ่าที่ปกคลุมอยู่ สลายไป โลกนี้ก็จะบังเกิดสันติสุขอย่างแท้จริง !
2.
พระมหาเถระเหลียนฉือต้าซือ กล่าวว่า
"ร้อยพันปีผ่านมา น้ำซุปในถ้วยแกง ไฟแค้นแรงลึกดั่งทะเลยากมลาย"
ตื่น !
悟
3.
แม้นใครรู้ว่าสงครามภัยไยย่ำยี ยามดึกโรงฆ่าสัตว์ มีเสียงกึกก้องร้องจองเวร
ฮึ !
ไฟแค้นสุมทรวง

1.
นี่เป็นสัจจธรรมแห่งเหตุผล
2
หากชาวโลกยังไม่หยุด
ฆ่าสัตว์กินเลือดกินเนื้อ
3
ฆ่า!
4
โลกียโลกนี้ ก็จะยังคงแสวงหาสันติสุข
ด้วยการทำสงคราม!

1.
การเจรจาเซ็นสัญญาลงนามสงบศึก ก็จะเป็นเพียงการแก้ปัญหา ชั่วครั้งชั่วคราว
2.
วิถีธรรมอันเที่ยงแท้ มุ่งแปรเปลี่ยนโลกนี้ ให้เป็นสวนสวรรค์บนแดนดิน
3.
เพื่อที่จะให้มหาปณิธานนี้สำเร็จเป็นจริง นับจากนี้ไปขอให้ทุกคนร่วมจิตร่วมใจ ละเว้นการฆ่า หันมาช่วยเหลือปกป้องชีวิต โลกนี้ก็จะบังเกิดมหาสันติสุขอันเที่ยงแท้ ขึ้นได้ในที่สุด

รายการหนังสือ

1	ชำระหนี้กรรมบรรลุมรรคผล
2	รู้ธรรมกระจ่าง มุ่งมั่นบำเพ็ญ
3	นิทานบำเพ็ญธรรมยุคโบราณ
4	7 สัตบุรุษ
5	70 ภาพ กตัญญู
6	กายบริหารแกว่งแขน บำบัดโรค
7	การกินเจ
8	กำเนิดเซียน
9	กำเนิดพระโพธิสัตว์กวนอิน
10	กินเจเว้นกรรม
11	เกร็ดธรรม นำชีวิต
12	ไขปริศนาคดีกรรม
13	คัมภีร์กรรม 1 (วิถีสร้างบุญวาสนา ขจัดภัยพิบัติ)
14	คัมภีร์จริยวัตรขงจื่อ หลุนหวี่
15	คัมภีร์โปรดโลก
16	คัมภีร์ร้อยกตัญญูท่านผู้เฒ่าน้ำใส
17	คัมภีร์ละกาม 1-2
18	คำแก้วในพระโอวาท 1-16
19	คุณธรรมบรรพชน
20	คุณธรรมมิเสื่อมคลาย
21	คุณประโยชน์ของการรับวิถีธรรม
22	คู่มือฉุดช่วยคน
23	โครงเรื่องหัวข้อชั้นการประชุมธรรม
24	จอมจักรพรรดิ์เหลี่ยง บู๊ ตี่
25	จอมเทพวินัยธร "กวนอู"
26	จากอนิจจังสู่วิมุติ
27	ใจดีก็ดีพอแล้ว
28	ชดใช้หนี้บาป ชำระหนี้เวร
29	ซันเป่า (ไตรรัตน์)
30	ตำราอาหารเจ ๑๐๘ อย่าง
31	ท่องโลกชี้ธรรม
32	ท่องอเวจี
33	ทางสว่าง
34	ทำไมฉันถึงกินเจ
35	เทิดทูนตัวหนังสือ
36	เที่ยวเมืองตายโหง
37	เที่ยวเมืองนรก
38	เที่ยวเมืองสวรรค์
39	ธรรมบท 3 วันประชุมธรรม (1)
40	ธรรมบท สำหรับผู้บรรยาย 1-3
41	ธรรมะกับชีวิต
42	นรกเป็นคน

รายการหนังสือ

43	นิทานกฎแห่งกรรม
44	นิทานปล่อยสัตว์ เล่ม ๑-๓
45	บรรพชนฝากไว้ให้ลูกหลาน
46	บันทึกท่องแดนพุทธาลัย ของหลินชังขู้
47	บุญญาภินิหารพระโพธิสัตว์กวนอิม
48	บุญวาสนา 5 ประการ
49	บุญวาสนามาจากการบริจาค
50	ประวัติโป๊ยเซียน
51	เป็นคนต้องเรียนรู้
52	ผลกรรมตามสนอง
53	พระกษิติครรภโพธิสัตว์ฯ
54	พระคริสต์ธรรมคัมภีร์กับอนุตรธรรม
55	พระคุณบิดามารดา
56	พระคุณบุพการี พิมพ์สี
57	พระจริยประวัติ พระอรหันต์จี้กง
58	พระในบ้าน
59	พระประทีปแห่งเมตตา
60	พระโพธิธรรม มหาสังฆปรินายก
61	พระโพธิสัตว์มาโปรด
62	พระมหาคุณบุพการี
63	พระสูตรพ้นเคราะห์ภัย
64	พระโอวาท ผู้เฒ่าคุณฟ้า
65	พระโอวาทชั้นสำนึกบาป
66	พระโอวาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 2542 เล่ม 1-2
67	พระโอวาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เล่ม 2, เล่ม 4
68	พระโอวาทฯ 1 วัน ๒๕๓๗
69	พุทธระเบียบ ๑๕ ข้อ
70	เพลงธรรมรำลึกคุณ
71	ฟ้ากับฉัน
72	มหาปณิธาน 10 (ท่านองค์ประทานคุมสอบ)
73	มหาปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร
74	มหาพลานุภาพ (เฉินต้ากู)
75	รู้จักอนุตรธรรม พระแม่องค์ธรรม
76	รู้ชีวิตกำหนดชีวิต
77	เรื่องสั้นจากจีน
78	เรื่องสั้นสอนใจ
79	วงเวียนกรรมของสัตว์โลก
80	วิถีธรรม
81	วิถีแห่งความผาสุก
82	วิถีอนุตรธรรม
83	เวียนว่ายตายเกิด
84	ศิษย์รักเอ๋ย!

รายการหนังสือ

85	ศิษย์อนุตตรธรรมจะลบล้างหนี้
86	ศึกษาวิถีอนุตตรธรรม 1-2
87	สาเหตุที่ ธรรมะกับภัยพิบัติฯ
88	สืบสายสัมพันธ์
89	เส้นทางอริยะ
90	เสียงจากโลกทิพย์
91	เสียงจากสุขาวดี
92	เสียงสวรรค์
93	แสงสว่างแห่งชีวิต
94	หนังสือ เพลงธรรม 3-8
95	หนังสือ เพลงธรรมรำลึกคุณ
96	หัวข้อศึกษา ชิงโข่ว
97	หัวข้อศึกษา ผู้ปฏิบัติงานธรรม
98	หัวข้อศึกษา อาจารย์บรรยายธรรม
99	เหตุใดจึงต้องรับวิถีธรรม
100	เหตุต้น - ผลกรรม
101	อนุตตรธรรมกับศาสนา
102	อมฤตธรรม
103	อานิสงส์ 10 ประการ
104	อาหารเจสำหรับลูกน้อย
105	อาหารธรรมชาติ
106	อุปสรรค 4
107	โอวาท 4 ท่านเหลี่ยวฝาน
108	โอวาทเทวา 1-2
109	ละเว้นการฆ่า เมตตาช่วยเหลือปกป้องชีวิต

เพลงธรรมจีน

1	คิดถึงลูก
2	ฝากใจถึงศิษย์รัก
9	เพลงธรรมจีน
4	เพลงประชุมธรรมจีน
5	เทียนเอินซือเต๋อ จีน-ไทย
6	รำลึกท่านเหล่าเฉียนเหยริน จีน-ไทย
7	รำลึกท่านเฉียนเหยริน จีน-ไทย
8	นำสู่ทางเที่ยงตรง
9	ฝังจำเต้าจั้ง ประสานเสียง

เทปเพลงธรรม

1	เพลงธรรม 1-32

เทปฝึกอ่านคัมภีร์

1	คัมภีร์ร้อยกตัญญูท่านผู้เฒ่าน้ำใส
2	คัมภีร์หฤทัยสูตร
3	เป็นคนต้องเรียนรู้

เทปสวดมนต์

1	สัจจคาถาเมตเตยะ (สวดมนต์)
2	สัจจคาถาเมตเตยะ (ดนตรีใหม่)
3	หนันอู๋กวันซื่ออินผูซ่า (สวดมนต์)

รายการเทปบรรยาย

1	ความหมายของการทานเจ
2	รู้ชีวิตกำหนดชีวิต
3	คนคือกรงขัง
4	โองการสวรรค์และวิสุทธิอาจารย์
5	โอวาทพุทธะ
6	เทียนหยานกู่ฝอ 1-2
7	ทำไมจึงต้องรับธรรมะ
8	กตัญญุตาธรรม
9	คุณูปการของอนุตตรธรรม
10	ธรรมกับอวิชา
11	ฟื้นฟูพุทธจิตธรรมญาณ
12	ปัญจจักษุ
13	คุณประโยชน์การรับอนุตตรธรรม
14	ทางสายกลาง
15	ต้นเหตุผลกรรม
16	พระมหากรุณาธิคุณ
17	ค้นหาตัวเอง
18	ความหมายของการทานเจ
19	ปณิธาณ-ปฏิบัติ
20	สัจจธรรมชีวิต
21	ธรรมะคืออะไร ม้วน 1-2
22	คุณวิเศษของอนุตตรธรรมกับการแผ่โปรด
23	หลี่เสียนเป่า 1-3
24	เทปละคร จิ่วหยังกวง 1-3
25	ท่องสวรรค์ 1-2 เฉินเป่าเจิน
26	โอวาท 4 ท่านเหลี่ยวฝาน 1-4

CD เพลงธรรม

1	เพลงธรรม 1-32

นายวิโรจน์ ฤทธิ์ลิขิต 194 ซอยอ่อนนุช 46 แขวง/เขต สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทร 0-2720-6143, 0-2321-7391
โอนเข้าบัญชี นายวิโรจน์ ฤทธิ์ลิขิต แล้วช่วยแจ้งด้วยว่าเข้าธนาคารไหน ขอบคุณครับ

ภาพข่าวจากหนังสือพิมพ์

ควายตัวนี้ชื่อ "เจ้ารุ่ง" กำลังจะถูกขายเข้าโรงฆ่าสัตว์
เดชะบุญมีสตรีใจอารีผู้หนึ่งขอซื้อไว้ด้วยความสงสาร
ทันทีที่เจ้ารุ่งรู้ว่ามีคนใจบุญมาช่วยชีวิตตนไว้ มันคุกเข่าก้มหัว
กราบขอบพระคุณครั้งแล้วครั้งเล่า เวลานั้นมีนักท่องเที่ยว
ชาวต่างชาติ เห็นภาพเหตุการณ์นี้แล้ว ก็เกิดความซาบซึ้งใจ
จึงขอร่วมบริจาคเงินสบทบเพื่อไถ่ชีวิตเจ้ารุ่ง

ดูเอาเถิด... ชีวิตใครใครก็รัก สัตว์ก็มีสำนึกรู้ว่าใครมีพระคุณ
ใครสร้างความแค้น ควาย วัว นับแสนนับล้านตัวที่ยืนรอจะถูกเชือด
ในโรงฆ่าสัตว์ ทุกตัวรักชีวิตไม่อยากถูกฆ่าตายอย่างเจ็บปวดทุกข์ทรมาน
แต่ทว่าเขาพูดไม่ได้ จึงได้แต่หลั่งน้ำตารอคอยให้ผู้มีใจเมตตามาช่วยเหลือ
เราทุกคนช่วยชีวิตสัตว์ผู้น่าสงสารเหล่านี้ได้

ขอเพียงแต่ไม่มีคนกิน... ก็จะไม่มีใครฆ่าเขามาขาย !.

ISBN 974-93379-9-9
9 789749 337998